

Dosarul nr. 2rac-247/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul central) jud: A. Arhip
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: B. Bîrcă, V. Buhanaci, E. Clim

ÎNCHEIERE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Casa de Comerț Expo”, Vladimir Balan,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția Proprietății Publice cu privire la dizolvarea persoanei juridice,
împotriva deciziei din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 14 mai 2019, Agenția Proprietății Publice a depus cererea de chemare în judecată cu privire la dizolvarea SA „Casa de Comerț Expo”.

Prin hotărârea din 10 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, s-a dizolvat SA „Casa de Comerț Expo”, cu deschiderea procedurii de lichidare.

S-a păstrat personalitatea juridică a SA „Casa de Comerț Expo” în măsura în care e necesar pentru finalizarea tuturor operațiunilor lichidării.

S-a desemnat în calitate de lichidator al SA „Casa de Comerț Expo” administratorul autorizat Vladimir Balan, deținătorul autorizației nr.74 din 14 ianuarie 2015 eliberată de Ministerul Justiției.

S-au încetat împuternicirile administratorului SA „Casa de Comerț Expo”, Ion Coptileț.

S-au obligat organele de conducere ale SA „Casa de Comerț Expo” să transmită lichidatorului gestiunea societății pe bază de inventar și de bilanț, să transmită patrimoniul societății, împreună cu registrele, cu actele (inclusiv de constituire, contabile, financiare, corespondența ce ține de activitatea comercială) și cu ștampilele acesteia.

S-a atribuit lichidatorului competența de a înceta operațiunile în curs ale SA „Casa de Comerț Expo” de a reprezenta societatea în relațiile cu terții, în litigiile aflate pe rolul instanțelor, de a urmări silit debitorii societății și de a încasa creanțele ei, de a contesta creanțele creditorilor și a oricăror tranzacții sau transferuri frauduloase, de a disponibiliza salariații societății și de angaja, după caz, specialiști sau experți, de a transforma în numerar bunurile din patrimoniul societății.

S-a atribuit lichidatorului dreptul de a recepționa corespondența adresată SA „Casa de Comerț Expo” dreptul de a reține corespondența care se referă la activitatea comercială a societății dizolvate, dar și obligația de a păstra secretul comercial și nu a divulga conținutul corespondenței care nu se referă la activitatea comercială a societății dizolvate.

S-a acordat creditorilor un termen de 2 luni pentru înaintarea creanțelor față de SA „Casa de Comerț Expo”, care va începe să curgă de la publicarea în Monitorul Oficial a avizului despre lichidarea debitorului.

S-a pus în sarcina lichidatorului obligația de a prezenta spre publicare avizul în Monitorul Oficial, despre lichidarea societății și de a informa în 15 zile fiecare creditor cunoscut despre lichidare și despre termenul de înaintare a creanțelor.

S-a pus în sarcina lichidatorului obligația de a întocmi un proiect al bilanțului de lichidare în termen de 15 zile de la data expirării termenului de înaintare a creanțelor și de a-l prezenta instanței.

S-a stabilit și s-a încasat de la SA „Casa de Comerț Expo” în folosul lichidatorului Vladimir Balan o remunerație pentru fiecare lună de exercitare a funcției de lichidator în mărime de 15 660 de lei.

La 10 martie 2021, Agenția Proprietății Publice a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea parțială a acesteia, cu emiterea unei noi decizii în partea ce ține de stabilirea onorariului în sumă de 15 660 de lei lunar, lichidatorului Vladimir Balan.

Prin decizia din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Agenția Proprietății Publice, s-a casat parțial hotărârea din 10 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul central în partea ce ține de stabilirea remunerației lichidatorului SA „Casa de Comerț Expo”, Vladimir Balan în sumă de 15 660 de lei lunar. În rest hotărârea s-a menținut fără modificări.

În motivarea deciziei, Colegiul instanței de apel a conchis că, remunerația lichidatorului Vladimir Balan, în sumă de 15 660 de lei lunar, a fost stabilită de prima instanță în mod pripit și fără ca o asemenea solicitare să fi fost în cererea sa de chemare în judecată sau solicitată de lichidator.

Totodată, modul de calculare a sumei de 15 660 lei lunar nu este justificat prin probe pertinente.

La 21 august 2021, lichidatorul SA „Casa de Comerț Expo”, Vladimir Balan a declarat recurs împotriva deciziei din 22 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând să fie admis recursul, casată decizia menținută și hotărârea.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este nefondată și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (2) și (4) din Codul de procedură civilă.

A invocat că instanța de apel, formulându-și concluziile pe marginea apelului declarat de Agenția Proprietății Publice și stabilind existența motivelor de casare a hotărârii, nu a făcut referire nici la o normă legală încălcată sau interpretată eronat de către instanța de fond, după cum și nu a stabilit că instanța de fond ar fi aplicat eronat prevederile art. 227 alin. (4) și (10) din Codul civil.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul constată că recursul a fost declarat în termen, la 21 august 2021, având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată recurentului la 22 iunie 2021 (f.d.122).

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată pentru cunoștință intimatei la 13 septembrie 2021, însă, până la data examinării admisibilității recursului, intimata nu a depus referință prin care să expună poziția.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de lichidatorul SA „Casa de Comerț Expo”, Vladimir Balan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de lichidatorul Societății pe Acțiuni „Casa de Comerț Expo”, Vladimir Balan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari